

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. lutego 1918.

Treść: (M 51—53.) 51. Ustawa, w sprawie zmiany należycieści licencyjnej od importu tytoniu i wyrobów tytoniowych. — 52. Rozporządzenie, którem częściowo się zmienia i uzupełnia rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 18. stycznia 1909, dotyczące uregulowania stosunków służby i płacy mechaników Zakładu poczt i telegrafów. — 53. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Königsaal w Czechach.

51.

Ustawa z dnia 23. stycznia 1918,
w sprawie zmiany należycieści licencyjnej od
importu tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

§ 1.

Należycieść licencyjną, którą obok cła należy uiszczać przy importie tytoniu i wyrobów tytoniowych z poza linii celnej, ustanawia się w następujący sposób:

za cygara w kwocie . . .	150 K	od 1 kilograma podlegającego oceniu ciężaru netto
, papierosy w kwocie . . .	100 ,	
, inne wyroby tytoniowe i materiały surowe w kwocie	50 ,	

§ 2.

Ten, kto bez licencji władz skarbowych pośredniczy w sprowadzaniu zagranicznego tytoniu lub zagranicznych wyrobów tytoniowych, dopuszcza się ciężkiego przekroczenia skarbowego, za które karać się będzie stosownie do ilości zapośredniczonego towaru. Za inne przekroczenia postanowień, wydanych dla wykonania § 2. ustawy z dnia 17. kwietnia 1912, Dz. u. p. Nr. 80, będzie się karano jak zwykłe przekroczenia skarbowe grzywną od 5 do 200 koron.

§ 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia: z tym samym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie cesarskie z dnia 21. września 1916, Dz. u. p. Nr. 334.

§ 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Laxenburg, dnia 23. stycznia 1918.

Karol wlr.

Seidler wlr.

Wimmer wlr.

52.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 31. stycznia 1918,

którem częściowo się zmienia i uzupełnia rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 18. stycznia 1909, Dz. u. p. Nr. 11, dotyczące uregulowania stosunków służby i płacy mechaników Zakładu poczt i telegrafów.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 28. stycznia 1918, rozporządza się, zmieniając rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 18. stycznia 1909, Dz. u. p. Nr. 11, co następuje:

Artykuł I.

W miejsce nazw służbowych „aspirant na mechanika”, „mechanik” i „starszy mechanik” wchodzą nazwy służbowe: „aspirant telegraficzny”, „adjunkt telegraficzny” i „starszy adjunkt telegraficzny”.

Z chwilą zamianowania adjunktem telegraficznym staje się zamianowany urzędnikiem Zakładu poczt i telegrafów.

Artykuł II.

Adjunktom telegraficznym i starszym adjunktom telegraficznym dozwala się noszenia munduru, składającego się z bluzy, kamizelki, spodni, czapki i płaszcza.

Bluza jest zrobiona ze sukna ciemno-zielonego z kołnierzem wyłożonym wedle takiego samego kroju, jak bluza mundurowa, zaprowadzona rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 113, dla urzędników, należących do politycznej służby administracyjnej. Bluza jest opatrzona dwoma rzędami posrebrzanych guzików z orłami, równe od siebie odległych, po cztery w każdym rzędzie. Na obu przednich częściach bluzy od zewnątrz umieszczone są kieszenie, nakryte poziomą klapą. Część tylna bluzy składa się z dwóch połów i jest od dolu na środkowym szwie rozcięta na 8 do 10 cm. Na lewej stronie piersi znajduje się wewnątrz kieszeń. Na przednich końcach kołnierza wyłożonego umieszczone są wylogi aksamitne barwy pomarańczowej w ten sposób, że pokrywają kołnierz, mierzony od jego brzegów, tworzących prostokątne rogi na 4 centymetry wszerz, a na 6 centymetrów wzduż. Na dolnym brzegu wylogów są umieszczone rozety, srebrem haftowane, a mianowicie mają nosić adjunkcie telegraficzni I. i II. klasy starszeństwa służbowego po jednej rozecie, adjunkci telegraficzni III. do VIII. klasy starszeństwa służbowego po dwie rozety, a starsi adjunkci telegraficzni po trzy rozety. Ponad rozetą znajduje się we wszystkich klasach starszeństwa służbowego godło, wyciskane w posrebrzanym metalu według załączonego rysunku.

Kamizelka jest z tego samego sukna ciemno-zielonego jak bluza, zapinana na 7 małych, po-

srebrzanych guzików z orłem i opatrzona na obu częściach z przodu od dołu małą kieszenią z każdej strony.

Spodnie są ze sukna ciemno-zielonego bez wypustki.

Czapka jest ze sukna czarnego, kroju i kształtu jak czapki oficerskie; na dolnym brzegu jest obszyta sznurem złotym, przetykanym czarnymi niemi jedwabnimi, a dalej nad daszkiem opatrzona rozetką z orłem, tudzież obługą i pozłacanym guzyczkiem z orłem. Podpinka jest opatrzona pozłacaną sprzączką i przypięta ponad końcami daszka dwoma pozłacanymi guzyczkami z orłami.

Płaszcz jest ze sukna ciemno-zielonego, kroju i kształtu, jak płaszcz przepisany dla urzędników państwowych i opatrzony dwoma rzędami wielkich, pozłacanych guzików z orłami, po 6 w każdym rzędzie. Kołnierz jest z czarnego aksamitu, na obu rogach zaokrąglony. Na obu przednich brzegach w środku umieszczone są wylogi aksamitne barwy pomarańczowej z pozłaczonym guzyczkiem z orłem na górnym końcu tych wylogów. Na ramionach z obu stron są umieszczone klapy w tym rodzaju, jak klapy zaprowadzone rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 30. września 1891, Dz. u. p. Nr. 149, dla urzędników 6. do 8. klasy uniformowej służby kolejowej; te klapy należy oblamować bortą z posrebrzanego białego metalu, szeroką na 5 milimetrów i przymocować. Na klapach należy umieścić odznaki odróżniające i godło. Na wysokości bioder znajduje się z tyłu zapona na 6 centymetrów szeroka, opatrzona dwoma pozłacanymi guzikami z orłami i dwiema dziurkami. Na wysokości tej zapony są z zewnątrz po obu bokach kieszenie nakryte klapą.

Mundur nosi się bez broni przybocznej.

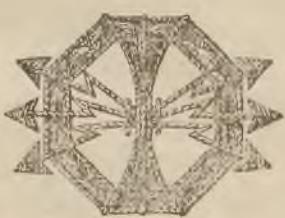
Aspirantom telegraficznym nie jest dozwolone noszenie munduru.

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wieser wr.

Załączka.

53.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. lutego 1918,

dochodzące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Königsaal w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczas obowiązujących postanowień miał być płacony w podatkowym okręgu poborczym Königsaal w ratach kwartalnych z góry, zapadających w dniu 1. stycznia,

1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, należy uiszczać na przyszłość w czterech rocznych ratach, zapadających w dniu 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Te same terminy zapłaty mają obowiązywać w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także dla pięcioprocentowego podatku od czystego dochodu z budynków, uwolnionych całkowicie lub częściowo od podatku domowo czynszowego z tytułu prowadzenia budowy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1918.

Wimmer wlr.